

[Larsen (Bjerre).]

forkert, det bør kun være Udsætterkøer og daarlige Kreaturer, der gaar den Vej. Ved den nu foreslaaede Ordning tror jeg, at dette skæve Forhold forsvinder en Del, og Ordningen er en god Hjælp til de Egne i Landet, hvor Studedefning er stærkt fremtrædende. Det maa indrømmes, at de Landbrugere, der har været indstillet paa denne Driftsform, har været meget uheldigt stillet under den forhaandenværende Situation, og det gælder jo navnlig Landbrugere i Sønderjylland samt i de vest- og nordjydske Amter, og det er derfor forbeholdt disse Amter at komme ind under Loven.

Endelig er der saa det sidste af de 4 Lovforslag, der er til Behandling her i Dag, Forslag til Regulering af Svineproduktionen, der gaar ud paa at forlænge Gyldigheden af Lov Nr. 52 af 21. Februar 1933. Lovens Hovedbestemmelse er, at Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet kan træffe Foranstaltninger, der tager Sigte paa at regulere Svineragtingerne samt paa at begrænse Svineproduktionen. Under Forhandlingerne i Landbokommissionen stod dette Spørgsmaal meget stærkt i Forgrunden, og det er vist ikke for meget sagt, naar jeg fastholder, at da det i Landbokommissionen udarbejdede Forslag om en Svineregulering led Skibbrud, fordi det ikke fandt Naade hos Slagteriernes Ledelse og hos Landbrugsraadet, saa rykkede Spørgsmaalet om en Kornordning betydelig nærmere. Jeg vil mene, at det i Landbokommissionen vedtagne Forslag var bedre end den Ordning, der er skabt ved de første Forhandlinger mellem Landbrugsraadet, Slagteriernes Ledelse og Landbrugsministeren. Den af Landbokommissionen foreslaaede Ordning tog Sigte paa Landbrugets Planteproduktion og intet Hensyn til tidligere Levering og til de ikke saa faa Svinefabrikker, der endnu findes her i Landet. Men der er jo ingen Vej udenom Forholdet, idet det Forslag, der er behandlet af Landbokommissionen, ikke kunde vedtages, og derfor maa vi gaa ud fra det nuværende Grundlag.

Der er dør et Forhold, som jeg i denne Forbindelse gerne vil pege paa, nemlig den Handel, der foregaar med Svinekort. Jeg er klar over, at det vil være vanskeligt at undgaa Handel, men Handelen eller Ombytningen burde efter min Mening finde Sted under nogen Kontrol, der burde indføres Regler og Bestemmelser i saa Henseende. Og det forekommer mig noget mærkeligt, at Slagterierne ikke har taget sig af denne Opgave. Kan det ikke ske

gennem Slagterierne, synes jeg, at de kommunale Nævn i Forbindelse med Svinereguleringsnævnet maatte tage Sagen op og skabe en fast Plan i dette Forhold. Jeg tror, det vil blive hilst med Tilfredshed i store Dele af Befolkningen.

Som allerede nævnt tager disse Lovforslag Sigte paa at hjælpe Landbruget til bedre Priser paa dets Produkter, og for øvrigt har den hidtidige Landbrugskriselovgivning stadig haft dette Formaal at hjælpe Landbruget, saa det som Erhverv kunde betyde noget i Omsætningen. Erfaringen har vist, at den førte Politik har medført bedre Forhold for Landbruget, end der ellers vilde have været. Hus og Hjem er blevet bevaret for mange, der ellers vilde have staaet paa Landevejen og ude i en haabløs Kamp for deres Tilværelse, den samme Tilværelse, som Tusinder af Arbejdere maa friste under de forhaandenværende Forhold. Jeg vil hævde, at den gældbetyngede Landbruger, hvad enten han er stor eller lille Landbruger, har bedre Forhold at leve under end den arbejdsløse, og hvis man spørger ham, om han vil bytte med den arbejdsløse, vil Svaret blive et afgjort Nej. Derfor forekommer det mig, at det ikke skulde være saa vanskeligt for Rigsdagen at komme til en Forstaaelse om den foreslaaede Kriselovgivning. Vanskelighederne er jo iøjnefaldende til begge Sider, men i Øjeblikket mener jeg dog, at Vanskelighederne er mest iøjnefaldende for de arbejdsløse. De Priser, der i Øjeblikket noteres paa Landbrugsprodukter, er nu paa en saadan Højde, at man kan sige, at naar de Forslag, der her foreligger, gennemføres, kan vi vel nok holde os i Ro et Stykke Tid, idet Landbruget ligger saaledes, at det, hvor der kun er normal Gæld til Stede, kan gaa saa nogenlunde, der vil ogsaa være Midler til Stede til den nødvendige Vedligeholdelse af Bygninger og Inventar, endogsaa til Nyanskaffelser. Og der vil ogsaa være Mulighed til Stede for, at Landbrugets Medhjælpere kan betales saaledes for deres Arbejde, at ogsaa de kan eksistere med de Hjælpeforanstaltninger, der gennemføres. Naar det, der er foreslaaet i disse Lovforslag, gennemføres, forekommer det mig, at vore Landarbejdere maa have Mulighed for at opnaa en saadan Løn for deres Arbejde, at de kan komme igennem, uden at der skal ydes dem Hjælp fra anden Side. Man gør klogt i at erkende Tingenes Tilstand, som den er, derfor gennemføres Hjælpeforanstaltningerne, Landbrugerhvervet skal sættes i Stand til at betyde noget i vor Handel og Omsætning, det staa-